

oprávnění. V druhém odstavci § 375 jest stanoveno, že strana, která není osobně přítomna při vynesení průvodního usnesení, kterým se nařizuje důkaz výsledkem stran, má býti obeslána a mají jí býti při tom, tedy v obsílce, oznámeny skutky, o kterých má býti vyslýchána. Účelem údaje předmětu výslechu strany jest nejen, by strana se připravila ke svému výslechu zejména opatřením pomůcek pro osvěžení paměti, nýbrž aby se po případě i rozhodla, že se k soudu nedostaví, poněvadž jí o předmětu výslechu není nic podstatného známo, čímž ovšem dává možnost použití proti ní předpisu § 381 c. ř. s. Proto také musí býti obeslána přímo strana, i když je zastoupena procesním zmocněncem, ač jiná doručení v takovém případě se dějí do rukou zmocněnce. Připuštěním důkazu výsledkem stran dává soud najevo, že provedené již důkazy nestačí ke zjištění okolností pro spor rozhodných, a v takových případech výsledek sporu závisí na tomto podpůrném důkazu (§ 371 c. ř. s.). Důležitost výslechu poručníka jako strany uznal odvolací soud tím, že jím důkaz připustil. Měl ho proto také obeslati způsobem, jak nařizuje § 375 druhý odstavec c. ř. s. Tím, že v obsílce na 10. ledna 1933 nebyl uveden předmět výslechu poručníka nezletilé žalobkyně, se stalo, že nebyl k ústnímu odvolacímu jednání na 10. ledna 1933 řádně obeslán. Napadený rozsudek netrpí sice důsledkem toho vytýkanými vadami čís. 1 a 4 § 503 c. ř. s., ale jest založen na kusém odvolacím řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) a bylo jej proto zrušiti a vrátiti věc odvolacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí (§ 510 c. ř. s.).

Čís. 12533.

Účinek uvedený v § 232, druhý odstavec, ex. ř., že rozsudek o odporu působí pro všechny zúčastněné věřitele a oprávněné a proti nim, jakož i pro dlužníka a proti němu, jest přiznati i usnesení o odporu.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1933, R II 120/33.)

Při rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost vznesli proti příkázání pohledávky Maxe A-a pod II 5 odpor knihovní věřitelé firma bratří K-ové a Emilie B-ová. Soud první stolice poukázal původně odporovatele na pořad práva. Proti tomuto usnesení podala firma bratří K-ové rekurs, jemuž rekursní soud vyhověl, vyhověl odporu, zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by znovu rozhodl. Soud první stolice vyhověl pak odporu firmy bratří K-ové a Emilie B-ové, vyloučil pohledávku Maxe A-a z rozvrhu a stanovil, aby následující hypotekární pohledávky postoupily o jedno číslo. Proti tomuto usnesení podala firma bratří K-ové rekurs, v němž uváděla, že i pohledávku Emilie B-ové bylo vyloučiti z rozvrhu, ježto byla zároveň s rekurentem poukázána na pořad práva, proti tomu však nerekovala aniž podala včas žalobu, pročež bylo provésti rozvrh beze zřetele ku pohledávce Emilie B-ové. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Byla-li

v rozvrhovém řízení předchází hypotekární pohledávka vyloučena ze zapravení v rozvrhovém řízení, stalo se tak přirozeně a podle zásad knihovního práva ve prospěch všech následujících hypotekárních věřitelů podle jejich pořadí zjevného z pozemkové knihy. Zákon označuje v § 232 ex. ř. odporovatele za spolčníky v rozepři a stanoví výslovně, že rozsudek v rozepři o odporu vzneseném při rozvrhovém roku jest účinným pro veškeré účastněné věřitele a oprávněné i proti nim, jakož i pro dlužníka a proti němu. Při tom nerozlišuje, zda se rozhodnutí stalo rozsudkem, či usnesením v rozvrhovém řízení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu firmy bratří K.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Podle ustanovení § 231 ex. ř. rozhodne se o odporu vzneseném při rozvrhovém roku buď rozsudkem, závisí-li rozhodnutí na vypátrání a zjištění sporných skutkových okolností, neb usnesením ať již prvního nebo vyššího soudu, jde-li o rozhodnutí sporné otázky právní. Není důvodu, by co do účinků rozhodnutí o odporu byl činěn rozdíl mezi rozhodnutím, jež se stalo rozsudkem, a rozhodnutím, jež se stalo usnesením. Proto, stanoví-li § 232 odstavec druhý ex. ř., že rozsudek o odporu je účinný pro všechny účastněné věřitele a oprávněné a proti nim, jakož i pro dlužníka a proti němu, jest přiznati účinek i usnesení o odporu. Opačný názor dovolací rekurentky nebylo by lze srovnati s tím, že účastníci rozvrhového řízení tvoří v případě odporu (srov. materialie I str. 546, sb. n. s. 8815) společenství podle § 14 c. ř. s. (srov. citaci § 14 c. ř. s. v § 232 ex. ř.), což znamená, že výsledek odporu působí pro všechny a proti všem. Že účinek v § 232 druhý odstavec ex. ř. uvedený jest přiznati nejen rozsudku, nýbrž i usnesení o odporu, plyne i z ustanovení § 234 druhý odstavec ex. ř., podle něhož jest ustanovení § 233 ex. ř. použiti též při rozhodnutí o rekursu. Platí tudíž předpis § 233 ex. ř. o novém rozvrhovém řízení se všemi účastníky rozvrhu vyjmouc uspokojené, tedy i s těmi, kteří odpor nevniesli nebo rekurs do vyřízení odporu v rozvrhovém usnesení nepodali v případě, že na rekurs některého účastníka bylo rekursním soudem odporu vyhověno. Rekursní soud tudíž napadeným usnesením právem uznal, že, když na rekurs dovolací stěžovatelky bylo jejímu odporu proti přikázání pohledávky nezl. Maxe A. vyhověno a když pohledávka uvedeného věřitele při rozvrhu odpadá, částka z uhražovací jistiny původně na pohledávku Maxe A-a přikázaná případně podle knihovního pořadí také na pohledávku Emilie B-ové, i když tato věřitelka, byvši se svým odporem poukázána na pořad práva, nepodala žalobu a také si proti odkázání na pořad práva rekurssem nestěžovala.

Čís. 12534.

Úvěrní družstvo, jež jest podle stanov oprávněno poskytovat svým členům zápůjčky, přijímati na úrok peníze od členů i nečlenů a opatrovati nebo zprostředkovati mezi svými členy kup a prodej movitého